

Sondas lehvis luulelipp

Andry Ervald

Emakeelepäeva auks peeti Sonda põhikoolis, Lääne- ja Ida-Viru piiril, kaheksandat aastat järjest luulefestivali.

Eestlaseks olemise ja eesti keele rääkimise nimel tuleb pingutada. Pingutus võib olla higilõhnaline, võib olla kaunis ja kaugeleulatuv. Sonda keelepäev ongi luulepidu, mitte võistlus.

Ehkki üritus toimub ühel päeval ja ühes koolis, kuulub osalejate hulka suurem osa Lääne- ja Ida-Viru IV - IX klassi õpilastest. Luuletama hakatakse aegsasti, parimad neist saadetakse Sondasse, kuhu kõige väljapaistvamad autorid esinema pääsevad. Sel aastal saabus lõppvooru rekordarv - 316 luuletust.

Noori luuletajaid oli põnev vaadata-kuulata. Oli selgelt luuleandelisi noori, ja oli neid, kel õpetaja käsuta pähegi poleks tulnud oma mõtteid-tundeid värsivormi valada. Esimesed esinesid sisemise põlemise ja hingevärinaga, teised asjalikult ja mõjukalt, punane lips ees nagu pangadirektoril.

Emakeeleõpetaja Ellen Kaaret paluski tunnustada õpetajaid koolidest, kes on aastaid hoolega luulepäeval osalenud (Simuna, Kiltsi, Rakvere linnaalgkool). Ka toonitas ta, et kuigi vald ei kuulu rikkaimate hulka, võib kool alati kindel olla, et neid hätta ei jäeta.

Meinhard Laks, emakeelepäeva ja Sonda luulepeo vaimne isa, lausus mõtlikult: "Kümne aasta eest kiitis Lennart Meri heaks keelepäeva idee. Tema nimetanuks seda Eesti päevaks. Et päeva tähendus oleks suurem. Ehk oli tal õiguski. Eesti keelt kõnelevad juba inimesed, kelle perekonnanimi pole eestipärane."

Mitte-eestlaslikke eestlasi oli luuletajate ja ka kuulajate seas. Eestikeelset luulet nautimas.

Tähendab, emakeele päeva tähistamine kannab vilja.